

РЕШЕНИЕ

№ 310

гр. П., 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Николинка Попова

при участието на секретаря Нели Ив. Въгларова
като разгледа докладваното от Красимир Г. Ненчев Въззивно гражданско дело № 20225200500347 по описа за 2022 година

Производството е въззивно, *по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.*

I. Развитие на съдебното производство.

Районен съд Пещера е сезиран с искова молба ,подадена от **Н. И. Ц. от гр. П.** , ул. „В.Л. “ № 19 , ЕГН *****, против *търговското дружество „СД Д.и“ гр. Пещера , ЕИК 030428918* , със седалище и адрес на управление на дейността гр. Пещера , ул. „П. Горанов“ № 58 ,представявано от управителя на дружеството П. Д..

С **Решение № 324/ 14. 04. 2022г.** на районен съд Пещера,постановено по гр. д. № 501/ 2021г. по описа на същия съд, предявения иск е отхвърлен, като неоснователен. Присъдени са разноски в полза на ответното дружество . .

Решението на районния съд се обжалва с въззивна жалба от ищеца **Н. И. Ц. от гр. П.** . Твърди се във въззивната жалба ,че решението на районния съд е неправилно, като незаконосъобразно и необосновано . Искането е да се отмени решението на районния съд и се постанови ново решение по съществото на спора от въззивната инстанция, с което се уважи предявения иск.Във въззивната жалба не се правят нови доказателствени искания по смисъла на чл. 260 т. 5 и т. 6 от ГПК.

В срока по чл. 263 ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от противната страна ,подаден чрез пълномощника на страната. В отговора се оспорва въззивната жалба. Моли съда решението на районния съд в обжалваната част , като правилно и законосъобразно да се остави в сила . Не прави нови доказателствени искания.

II. Правни изводи.

Решението на районния съд е **валидно** (постановено е от надлежен съдебен състав , в предвидената от закона

писмена форма и в рамките на правораздавателната компетентност на съда. Няма основания за прогласяване нищожността на съдебния акт, при условията на чл.270ал. I от ГПК).

Решението на районния съд е **процесуално допустимо** (няма основания за обезсилване на съдебното решение , при хипотезите на чл. 270 ал. III от ГПК).

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

В исковата молба ищеца твърди ,че е работил по трудов договор с ответното дружество , със срок за изпитване 6 месеца, на длъжността“шофьор на тежкотоварен автомобил за извършване на международни превози „ , за времето от 08. 02. 2021г. до 06. 04. 2021г. , когато трудовото му правоотношение е било прекратено едностранно от работодателя . Твърди ,че за времето от 09. 02. 2021гт. до 05. 04. 2021г. (за 56 дни) е бил командирован за извършване на международни превози в чужбина . Твърди ,че работодателя му е заплатил част от дължимото обезщетение за командировка , като не му е заплатил командировъчни пари в размер на 1438, 75лв. Искането е да се осъди ответното дружество да му заплати тази сума ,ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изпачане .

Правното основание на предявения иск е *текста на чл. 215 от КТ във вр. с чл. 12 и сл. от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина (обн. Дв.бр. 50/11. 06. 2004г. с последващи изменения /Наредбата/)*. В конкретния казус приложение не може да намери Наредбата на МФ за служебните командировки на шофьорите и стюардесите в чужбина при международни автомобилни превози на товари и пътници , тъй като този подзаконов акт не е обнародван в ДВ и не е влязъл в сила , поради което няма нормативен характер (виж чл. 5 ал. 5 от Конституцията на РБ и чл. 37 ал. 1 от ЗНА).

В чл. 215 ал. 1 от КТ е посочено ,че *при командироване работника или служителя има право да получи освен брутното си трудово възнаграждение и пътни ,дневни и квартирни ,у при условията и размерите , определени от МС.*

Кои са основните правни положения В Наредбата , които са относими и намират приложение в конкретния казус?

В чл. 11 от Наредбата е посочено ,че Общата продължителност на всички командировки на едно командировано лице от ведомствата за една календарна година не може да превишава 180 дни.

(2)Ограничението по ал. 1 не се прилага за лицата, заемащи длъжности във ведомствата съгласно списъка по приложение № 1, както и за дипломатическите куриери към Министерството на външните работи.

Чл. 12. Командированите лица имат право на пътни пари съгласно заповедта за командировка в размер на действително извършените разходи по най-краткия или икономически най-изгодния маршрут. Чл.

Чл.13. (1) Пътуването може да се извърши със самолет, влак, лек автомобил, автобус, кораб или с други сухопътни, въздухоплавателни и плавателни превозни средства.

(2) При пътуване със самолет командированите лица имат право на билет икономична класа,

Чл. 15. (1) За покритие разходите на командированите лица в чужбина се изплащат дневни и квартирни пари в размери и валути съгласно приложение

2. Допуска се изплащане на друга валута в нейната равностойност по курса на Българската народна банка в деня на плащането.

Чл. 18. (1) С дневните пари се осигуряват средства за храна, вътрешен градски транспорт и други разходи.

Чл. 22. Пълният размер на дневните пари при командировки се изплаща до 30 последователни календарни дни. За дните над тях дневните пари се намаляват с 25 на сто от размерите, определени в приложение № 2.

Чл. 25. В квартирните пари се включват разходите за ползване на легло, резервацията за него, ако е необходима, утринна закуска, отопление, осветление, баня, телевизор, радио, телефон, такси и данъци. Разходите за междуградски и международни разговори, сервиз и възстановените данъци не се включват в квартирните пари. Всички други разходи са за сметка на дневните пари на командированите лица.

Чл. 31. (1) Персоналът на сухоземните транспортни средства получава командировъчни пари на ден за времето на изпълнение на международни рейсове съгласно индивидуалните ставки, определени в приложение № 3.

По делото е прието основно и допълнително заключение на СИЕ. Вещото лице е изготвило заключението си ,след като е извършило проверка на записванията в счетоводството на ответното дружество, прегледало е пътните листове за извършените международни превози,запознало се е с допълнително представените от ищеца разходнооправдателни документи в съдебно заседание на 06. 10. 2021г. и допълнително представените документи за командировката в Република Словакия. В заключението на СИЕ е посочено следното :

-Международните превози са извършени в периода 09. 02. 2021г. – 05. 04. 2021г .(за 55 календарни дни) на единична езда ;

-Според нормативната уредба в раздел III от Наредбата сумата на дневните пари е определена в размер на 21 евро при двойна езда и 27 евро при единична езда;

- В случая между управителя на ответното дружество и ищеца е имало устна уговорка за командировъчни в размер на 50 евро на ден;

-За периода на командировката ищеца е получил от работодателя командировъчни пари в размер на **6848, 60 лв.**

-Ищеца е направил разходи по командировката в размер на **5763,91лв. ;**

-Платени в повече командировъчни от дължимите в размер на **1084, 69 лв. ;**

При положение ,че правните и фактическите изводи на районния съд съвпадат с тези на въззивната инстанция решението на районния съд , като правилно и законосъобразно ще следва да се потвърди .

С оглед изхода на спора пред въззивната инстанция и на основание чл. 78 ал. 3 от ГПК ще следва да се осъди жалбоподателя да заплати в полза на ответника по въззивната жалба **сумата 700 лв. ,** представляваща възнаграждение за един адвокат пред въззивната инстанция

Предвид на гореизложеното и на основание чл. 235 от ГПК във вр. с чл. 271 ал. I от ГПК и чл. 272 от ГПК Пазарджишкия окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА *Решение № 324/ 14. 04. 2022г.* на районен съд Пещера ,постановено по гр. д. № 501/ 2021г. по описа на същия съд.

ОСЪЖДА *Н. И. Ц. от гр. П.* , ул. „В.Л. “ № 19 , ЕГН *****, да заплати в полза на търговското дружество „СД Д.и“ *гр. Пещера , ЕИК 030428918*, със седалище и адрес на управление на дейността гр. Пещера , ул. „П. Горанов“ № 58 ,представявано от управителя на дружеството П. Д., **сумата 700 лв.**, представляваща възнаграждение за един адвокат пред въззивната инстанция

На основание чл. 280 ал.ІІІ т.3 от ГПК (гражданско дело с цена на исковете под 5000лв.) **решението** на въззивната инстанция не подлежи на касационно обжалване

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____